



**CURTEA SUPREMĂ  
DE JUSTIȚIE**

**D E C I Z I E**

**cu privire la inadmisibilitatea recursului în anulare**

învinuirea lui

Gheorghe Doicov  
(art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal)

*(Dosarul nr. 1re-110/2023  
Nr. PIGD 1-21088971-01-1r/e-05072023*

Chiar dacă instituția recursului în anulare a fost abolită la 01 septembrie 2023, recursurile în anulare declarate până la acea dată se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora; Explicarea sensului sintagmei „viciu fundamental” din fostul art. 453 alin. (1) CPP; Lipsa interpretului la momentul constatării infracțiunii; Încetarea calității de bănuț; Examinarea recursului în lipsa inculpatului și a avocatului ales.

25 septembrie 2024

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Angela Morari

Instanța de apel: Vitalie Movilă, Serghei Pilipenco, Evghenii Dvurecenschii

*Textul corespunde originalului*

## **Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursul în anulare declarat de avocatul Vitali Covaliov în interesul lui Gheorghi Doicov,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Vladislav Gribincea

Ghenadie Eremciuc, *judecători*,

constată următoarele:

### ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Gheorghi Doicov s-a născut în anul XXXX în r-nul Taraclia. El a fost învinuit, în temeiul art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal, de refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică.

2. Gheorghi Doicov a fost apărat în această procedură de avocatul Vitali Covaliov.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Gheorghi Doicov a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 210 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Curtea de apel a respins recursul apărării.

4. La 13 iunie 2023, avocatul Vitali Covaliov a depus recurs în anulare în care solicită casarea deciziei curții de apel și remiterea cauzei la rejudecare.

5. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 11 mai 2021 și s-a finalizat în 10 iunie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 14 iunie 2021 – 29 septembrie 2022. Instanța de recurs a examinat cauza între 28 noiembrie 2022 și 26 aprilie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 05 iulie 2023.

### ÎN FAPT

6. Gheorghi Doicov a fost învinuit că, la 23 aprilie 2021, în jurul orei 23:40, deținând permis de conducere valabil, a condus un autoturism prin s. Sofievca, r-l Taraclia. El a refuzat să treacă testarea alcoolscoptică, în ciuda avertizărilor privind răspunderea penală pentru acest refuz. Acțiunile lui Gheorghi Doicov au fost calificate conform art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal.

7. În procesul-verbal cu privire la constatarea refuzului șoferului (f.d.7, vol.1) întocmit la data comiterii infracțiunii 24 aprilie 2021, la rubrica obiecții, conține mențiunea „obiecții nu sunt”. În procesul-verbal de constatare a infracțiunii se mai menționează, la rubrica obiecții „притензий не имею”. În acest proces verbal, condamnatul a indicat cu scris olograf că refuză să se supună testării alcoolscopice și a semnat documentul.

8. Din înregistrările video anexate la procesul-verbal de constatare a infracțiunii se observă că agentul constatator i-a explicat drepturile și obligațiile și conținutul procesului-verbal în limba rusă.

9. Pe parcursul urmăririi penale, atât condamnatul, cât și avocatul lui nu au contestat vreo acțiune procesuală la organul ierarhic superior.

10. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia, din 29 septembrie 2022, Gheorghi Doicov a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 210 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Prima instanță a constatat vinovăția recurentului în baza procesului-verbal de constatare a infracțiunii, unde este menționat că condamnatul refuză să fie supus testării alcoolscopice. Declarațiile martorilor de asemenea confirmau că el a refuzat testarea, deși i-a fost adus la cunoștință că în cazul refuzului va fi tras la răspundere penală. Atunci când a respins cererea condamnatului referitoare la inadmisibilitatea probelor depuse în cadrul cercetării judecătorești, instanța a constatat că procesul-verbal de constatare a infracțiunii și cel de înlăturare de la conducerea autovehiculului au fost întocmite conform legislației. Mai mult, instanța a și menționat că nici condamnatul, nici avocatul acestuia, nu au avut obiecții referitoare la actele întocmite în limba română la etapa luării de cunoștință cu materialele cauzei penale.

11. La 14 octombrie 2022, Gheorghi Doicov a declarat recurs împotriva sentinței, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare deoarece probele administrate nu demonstrează vinovăția sa. El a menționat că martorul Alexandr Simcov a declarat că procesul-verbal privind constatarea infracțiunii, precum și procesul-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, au fost întocmite în limba de stat, fără prezența unui interpret. În instanță, recurentul a afirmat că se deplasa prin s. Sofievca și a fost oprit de poliție, căreia le-a prezentat actele pentru control. În timpul discuției, polițiștii au întocmit un proces-verbal în limba română și i-au propus să fie supus testării alcoolscopice cu etilotestul Drager, avertizându-l de răspunderea penală. Inițial, el nu a suflat din cauza confuziei create de procesul-verbal, al cărui conținut nu-l cunoștea, fiindcă nu vorbește limba română. Deși i s-a solicitat să sufle de mai multe ori, la finalul discuției el a comunicat polițiștilor că nu refuză, însă această oportunitate nu i-a mai fost oferită. Recurentul a afirmat că în acea seară nu consumase băuturi alcoolice și se simțea rău din cauza răcelii. Înregistrarea video anexată la întocmirea actelor demonstrează că nu a fost prezent un interpret. În cadrul judecării cauzei, inculpatul a depus o cerere pentru declararea nulității actelor respective, dar instanța i-a respins cererea.

12. La 26 aprilie 2023, colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul a respins recursul printr-o decizie irevocabilă. Instanța a confirmat că prima instanță a

apreciat corect faptele și a constatat vinovăția inculpatului Doicov Gheorghi pentru refuzul de a se supune testării alcoolscopice, conform art. 264/1 alin. (3) Cod penal. Instanța a cercetat probele, inclusiv declarațiile martorilor și înregistrările video, care demonstrează clar refuzul acestuia de a face testul. Inculpatul a justificat refuzul prin neînțelegeri, dar instanța a considerat aceste declarații neîntemeiate având în vedere înregistrările video de la fața locului. Completul a subliniat că refuzul a fost necondiționat și că Gheorghi Doicov a fost conștient de consecințele acțiunilor sale.

13. La 13 iunie 2023, avocatul Vitali Covaliov, în numele condamnatului, a depus recurs în anulare în care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare. În motivarea recursului în anulare el invocă motive identice celor invocate în recurs. Suplimentar, recurentul menționează că în privința lui Gheorghi Doicov a fost încălcat termenul de recunoaștere în calitate de bănuț prevăzut la art. 63 alin. (3) Cod de procedură penală. Înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, or calitatea de bănuț în privința lui Gheorghi Doicov expirase de drept la data de 04 mai 2021 (la expirarea a 10 zile de la întocmirea procesului-verbal de înlăturare a lui Gheorghi Doicov de la conducerea vehiculului). Avocatul a mai indicat că instanța de recurs a examinat recursul în lipsa inculpatului și a avocatului ales, Vitali Covaliov, fără a executa procedura legală de citare, necătând la faptul că inculpatul a anunțat instanța de judecată despre imposibilitatea prezentării din motive de sănătate, cu anexarea probelor în acest sens.

14. La 05 iulie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat procurorului depunerea referinței la recurs. În adresa instanței a parvenit referința procurorului, prin care solicită declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece argumentele invocate nu constituie un viciu fundamental.

## LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Instituția recursului în anulare a fost abolită prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023. Totuși, această modificare nu are efect asupra recursurilor în anulare depuse până la 01 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3<sup>1</sup>) al acestei legi:

„Recursurile în anulare declarate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.”

16. Până la 01 septembrie 2023, partea relevantă a art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, care se referea la temeiurile pentru recurs în anulare, era următoarea:

„(1) Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un

viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată...”

17. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală:

„44) viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată – încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;”

18. Conform art. 454 Cod de procedură penală:

„Recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămîinerii irevocabile a hotărîrii judecătorești.”

19. Art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) Admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție o va decide un complet format din 5 judecători, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(3) În cazul constatării condițiilor prevăzute la art. 432 alin. (2), completul format din 5 judecători va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat prin decizie motivată adoptată în unanimitate, iar în cazul constatării condițiilor prevăzute la alin. (4) al articolului menționat, completul va trimite prin raport recursul în anulare pentru judecare Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.”

20. Conform art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală (redacția în vigoare până la 31 august 2023, când au intrat în vigoare modificările operate prin Legea nr. 245 din 31 iulie 2023):

„(1) Judecarea recursului se face cu citarea procurorului, avocatului și celorlalte părți. Participarea procurorului și a avocatului în ședința instanței de recurs este obligatorie. Neprezentarea inculpatului, părții vătămate, părții civile și părții civilmente responsabile legal citate, precum și a reprezentanților lor nu împiedică examinarea recursului, însă dacă este necesar, instanța de recurs poate recunoaște prezența lor obligatorie, informîndu-i despre aceasta. ...”

21. Art. 13 alin. (5<sup>1</sup>) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, după modificările introduse prin Legea nr. 224/2024, prevede următoarele:

„(5<sup>1</sup>) ... Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

22. Art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal, la 24 aprilie 2021, prevedea următoarele:

„(3) Refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

23. Art. 16 alin. (2) Cod de procedură penală, limba în care se desfășoară procesul penal și dreptul la interpret.

„Persoana care nu posedă sau nu vorbește limba de stat are dreptul să ia cunoștință de toate actele și materialele dosarului, să vorbească în fața organului de urmărire penală și în instanța de judecată prin interpret.”

24. Art. 6 alin. 3 lit. e) din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului prevede:

„Orice acuzat are dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.”

25. Art. 1 alin. (1) - (3) a Legii nr. 264/2008, cu privire la statutul, autorizarea și organizarea activității de interpret și traducător în sectorul justiției, prevede:

„(1) Prezenta lege reglementează statutul, autorizarea și organizarea activității interpreților și traducătorilor implicați în activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Justiției, organelor procuraturii, organelor de urmărire penală, instanțelor judecătorești, notarilor, avocaților și executorilor judecătorești.

(2) Pentru organele indicate la alin.(1) pot efectua interpretări și/sau traduceri doar interpreții și/sau traducătorii autorizați.

(3) Prin excepție de la alin. (2), în cazurile în care nu există interpreți și/sau traducători autorizați din/în limbile pentru care se solicită interpretarea și/sau traducerea ori interpreții și/sau traducătorii autorizați nu pot fi contractați pentru efectuarea interpretării și/sau traducerii, organele indicate la alin.(1) (printre care sunt și instanțele judecătorești) pot folosi persoane care cunosc limbile din/în care se face interpretarea și/sau traducerea, dar care nu sînt autorizate.”

26. Articolul 85 alin. (1) - (2) Cod procedură penală, la momentul examinării cauzei prevedea următoarele:

„(1) Interpret, traducător este persoana care cunoaște limbile necesare pentru interpretarea semnelor celor muți ori surzi sau traducere, precum și terminologia juridică, nu este interesată în cauza penală și acceptă să participe în această calitate. Interpretul, traducătorul este desemnat în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în cazurile prevăzute de prezentul cod. Interpretul, traducătorul poate fi numit din rîndul persoanelor propuse de către participanții la procesul penal.

(2) Judecătorul, procurorul, persoana care efectuează urmărirea penală, apărătorul, reprezentantul legal, grefierul, expertul, martorul nu sînt în drept să-și asume obligații de interpret, traducător chiar dacă posedă limbile și semnele necesare pentru traducere.”

## MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Având în vedere prevederile art. 13 alin. (5<sup>1</sup>) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție (a se vedea para. 22), în pofida prevederilor art. 456 alin. (2) Cod de procedură penală (a se vedea para. 20), admisibilitatea recursului în anulare este examinat de un complet din trei judecători ai Curții Supreme de Justiție.

28. Recursul în anulare examinat a fost declarat în mai puțin de șase luni de la pronunțarea deciziei instanței de recurs, adică a fost depus în termen.

29. Examinând recursul în anulare, Curtea Supremă de Justiție trebuie să răspundă la întrebarea dacă hotărârea atacată irevocabilă este afectată de un viciu fundamental, eroare de drept comise la judecarea cauzei în cadrul procedurii precedente.

### **a. Definirea „viciului fundamental”**

30. Art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, care definește „viciul fundamental”, nu este foarte explicit. Sintagma „viciu fundamental” a fost preluată în Codul de procedură penală din Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la Convenția Europeană pentru Drepturile omului (CEDO). Prin urmare, sintagma „viciu fundamental” urmează a fi interpretată prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO).

31. Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la CEDO prevede excepții de la principiul res judicata în materie penală. Excepțiile se referă la apariția unor fapte noi sau recent descoperite sau la constatare unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente. În această cauză nu se invocă apariția unor „fapte noi sau recent descoperite”. Prin urmare, ultima sintagmă nu va fi interpretată în această hotărâre.

32. Noțiunea de „viciu fundamental”, în sensul art. 4 alin. 2 din Protocolul nr. 7, sugerează că numai o încălcare gravă a unei norme de procedură, care aduce o gravă atingere integrității procedurii precedente, poate servi ca bază pentru redeschiderea acesteia în detrimentul persoanei acuzate. Când redeschiderea este solicitată în beneficiul persoanei acuzate, cerințele pentru redeschiderea procedurii ar putea fi mai puțin stricte, cu condiția că nu sunt afectate drepturile altor persoane. În ultimul caz, natura viciului va trebui evaluată în primul rând în funcție de dacă s-a încălcat dreptul la apărare și, astfel, a fost împiedicată buna administrare a justiției. În toate cazurile, motivele care justifică redeschiderea procesului trebuie să fie de natură „să afecteze hotărârea pronunțată” (mutatis mutandis hot. CtEDO [Mihalache v. România](#), 2019, para. 133).

33. Asigurarea unificării practicii judecătorești (*Mihalache v. România*, para. 134-138) sau reaprecierea situației de fapt în lipsa unor fapte noi sau recent descoperite (hot. *Stavilă v. România*, 2022, para. 88-102) care nu erau în vădit iraționale (hot. *Bujnița v. Moldova*, 2007, para. 23) nu au fost considerate de CtEDO ca constituind un „viciu fundamental”. Greșelile sau erorile autorităților trebuie, de regulă, interpretate în beneficiul persoanei acuzate și, de regulă, nu pot fi invocate în detrimentul acesteia (hot. *Rachikov v. Rusia*, 2007, para. 50). Totuși, carențe deosebit de grave de procedură precum omisiunea investigării motivelor de instigare la ură care au stat la baza unui atac violent, cât și neluarea în considerare a unor astfel de motive la stabilirea pedepsei pentru infracțiunile violente motivate de ură au fost considerate de CtEDO drept „vicii fundamentale” (*Sabalic v. Croația*, 2021, para. 114). CtEDO de asemenea a nu a găsit o violare a art. 6 CEDO atunci când, prin căi extraordinare de atac, a fost casată o hotărâre judecătorească irevocabilă de condamnare care nu combătea câteva probe din dosar care confirmau nevinovăția (hot. *Lenskaya v. Rusia*, 2009, para. 40-44).

34. Din para. 35-36 rezultă că viciul fundamental există dacă sunt întrunite cumulativ următoarele elemente:

- a) a fost stabilită o încălcare a normelor de procedură;
- b) această încălcare este „gravă”;
- c) încălcarea a afectat soluția din hotărârea pronunțată.

35. Curtea Supremă de Justiție notează că, având în vedere că pune în discuție un lucru judecat, recursul în anulare nu poate reprezenta un recurs ordinar repetat. Pentru a admite recursul în anulare, gravitatea încălcărilor trebuie să fie considerabil mai mare decât cele care pot servi drept temei pentru admiterea recursului ordinar.

#### **b. Existența „viciului fundamental” în această cauză**

36. Completul notează că dreptul la un interpret este unul din elementele dreptului la un proces echitabil. Prin urmare, acest drept urmează a fi interpretat prin prisma impactului pe care îl aduce procesului echitabil. Scopul dreptului la un interpret este de a permite acuzatului să își organizeze apărarea, adică să poată prezenta instanței de judecată versiunea apărării (hot. CtEDO *Lagerblom v. Suedia*, 2003, §§ 61), inclusiv să poată înțelege procedurile și să își informeze avocatul despre orice aspecte care ar putea fi invocate pentru a se apăra (hot. CtEDO *Cuscani v. Marea Britanie*, 2002, § 38).

37. După stoparea mijlocului de transport, la volanul căruia se afla Gheorghii Doicov, colaboratorii de poliție s-au adresat acestuia în limba rusă, pe care condamnatul o posedă, fapt confirmat de înregistrările video anexate la dosar. Solicitarea de testare cu etilostesul a fost făcută în limba rusă, fiind explicate și consecințele refuzului. Condamnatul susține că nu a înțeles conținutul proceselor-verbale întocmite la momentul comiterii infracțiunii. Conform înregistrării video anexate la dosar, Doicov a înțeles solicitările colaboratorilor,

însă a refuzat de a fi testat. În procesul-verbal de constatare a refuzului condamnatul a fost întocmit în limba rusă, iar condamnatul nu a formulat obiecții față de acesta (f.d. 7, vol.1). Ulterior, în cadrul urmăririi penale, condamnatul și apărătorul său nu au prezentat obiecții asupra actelor de constatare. Toate acțiunile procesuale de la etapa urmăririi penale au fost desfășurate în prezența unui interpret și aduse la cunoștință condamnatului în limba pe care o posedă (ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît în limba rusă - f.d. 42-45, vol.1; ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit în limba rusă – f.d.55-58, vol. 1; rechizitoriu în limba rusă - f.d. 80-84, vol.1). În prima instanță examinarea cauzei a fost desfășurată în limba rusă, iar condamnatul nu a înaintat obiecții de neclaritate. Instanța de fond a adoptat sentința în limba rusă. Apărarea nu a menționat care anume aspecte condamnatul nu le-a înțeles și în ce măsură acestea au afectat dreptul la apărare. Prin urmare, argumentul cu privire la lipsa interpretului la 24 aprilie 2021, atunci când condamnatul a fost oprit în trafic, este vădit neîntemeiat.

#### **d. Expirarea calității de bănuît**

38. Potrivit recurentului, în cazul aplicării măsurii preventive neprivative de libertate, calitatea de bănuît expiră peste 10 zile, în temeiul art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală. Art. 63 prevede trei modalități distincte de obținere a calității de bănuît, prin reținere, aplicarea măsurilor preventive neprivative de libertate și prin ordonanța procurorului. Durata pentru care este oferită calitate de bănuît diferă pentru fiecare modalitate. Aceste modalități sunt alternative. Primele două modalități au fost introduse pentru a asigura o protecție juridică persoanelor în privința cărora nu a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuît. Legea nu interzice emiterea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît după aplicarea măsurilor preventive neprivative de libertate. În cazul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît, primele două opțiuni își pierd relevanța. Cu alte cuvinte, din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît, calitatea de bănuît este valabilă timp de trei luni, sau, cu acordul Procurorului General sau a adjunctilor acestuia, timp de șase luni. Acest fapt rezultă chiar din art. 63 Cod de procedură penală. Alin. (5) al acestui articol se referă la încetarea calității de bănuît. El nu prevede încetarea calității de bănuît oferită prin ordonanță odată cu expirarea a 10 zile de la aplicarea măsurii preventive neprivative de libertate.

39. Recurentul a fost recunoscut în calitate de bănuît prin ordonanță pe 19 mai 2021 (f.d. 42, vol.1), incidentul fiind constatat la 24 aprilie 2021. El a fost pus sub învinuire pe 27 mai 2021, peste mai puțin de trei luni de la acordarea calității de bănuît. Prin urmare, acest argument este nefondat.

40. Completul reiterează că Curtea Supremă de Justiție a dat deja o interpretare similară în ceea ce privește expirarea calității de bănuît în cauzele penale nr. [1re-83/2023](#) și [1re-85/2023](#).

#### **e. Examinarea recursului în lipsa condamnatului și a avocatului ales**

41. Argumentele cu privire la examinarea în ordine de recurs a dosarului în lipsa condamnatului și a avocatului ales nu pot reprezenta un viciu fundamental având în vedere că instanța de recurs a întreprins toate măsurile rezonabile pentru a asigura prezența condamnatului și a avocatului ales. Codul de procedură penală nu impune prezența obligatorie a inculpatului la examinarea recursului atât timp cât procedura de citare a fost respectată. Recurentul nu neagă faptul că procedura de citare a fost respectată. El de asemenea nu explică cum examinarea recursului în lipsa acestora încalcă dreptul la apărare. Completul reiterează că recursul a fost examinat cu participarea unui avocat care acordă asistența juridică garantată de stat. Recurentul deplânge doar recurgerea la examinarea recursului în lipsa lor, deși aceștia au avut posibilitatea să se prezinte la ședință sau să prezinte toate argumentele sale în scris. În recurs au fost examinate preponderent chestiuni de drept, care cel mai ușor sunt invocate în formă scrisă. Faptele de mai sus confirmă netemeinicia acestui argument.

42. Completul de asemenea notează că Gheorghi Doicov și avocatul Vitali Covaliov au solicitat amânarea ședinței de judecată de mai multe ori, invocând diferite motive. Acestea au fost admise, iar ședința de judecată a fost amânată de cel puțin șapte ori (la 26 decembrie 2022, vol.1, f.d. 241; la 24 ianuarie 2023, vol.2 f.d. 7; la 03 martie 2023, vol.2, f.d. 22; la 27 martie 2023, vol.2, f.d. 43; la 03 aprilie 2023, vol.2, f.d. 54; la 18 aprilie 2023, vol.2, f.d. 79; la 20 aprilie 2023, vol.2, f.d. 81). Aceste amânări au fost interpretate ca o tendință de tergiversare a procesului în contextul apropierei datei expirării termenului de tragere la răspundere penală. În consecință, instanța de judecată a decis continuarea examinării cauzei penale în absența condamnatului și a avocatului ales de acesta, inclusiv atragerea în proces a unui avocat care acordă asistența juridică garantată de stat. Astfel, instanța a acționat în conformitate cu principiile de eficiență procesuală și a asigurat examinarea cauze în conformitate cu legea.

43. Argumentele invocate în recursul în anulare nu relevă nicio încălcare a legii. În asemenea circumstanțe, *a fortiori* nu a existat un viciu fundamental. Având în vedere că nu a fost stabilită vreo încălcare a legii la examinarea cauzei în instanța de judecată, argumentele cu privire la nulitatea actelor invocate în recursul în anulare deced de la sine.

44. Prin urmare, conform art. 13 alin. (5<sup>1</sup>) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală (versiunea în vigoare la data depunerii recursului în anulare),

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul în anulare declarat de avocatul Vitali Covaliov în numele condamnatului Gheorghe Doicov împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 aprilie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Vladislav Gribincea

Ghenadie Eremciuc